

Téma: **O poslednom súde**

Kázeň: Mt25,31-46

M: K Tebe Pane i dnes vzhladame, k modlitbe ruky skladáme. Ty si zdroj útechy, radosti a sily, si plný lásky, spravodlivý, stále milostivý. Na Tvoje Slovo teraz čakáme, by sme slúžili Tebe oddane. Otvor nám srdcia, sluch aj oči, nech Duch Tvoj Svätý v naše srdcia vkročí. Amen.

Bratia a sestry v Pánu!

Posledné určite nám známe z Ježišových podobenstiev nechce ani strašiť posledným súdom a večným zatratením, ale ani nás nechce iba informovať ako to bude na konci všetko prebiehať. Zvestuje nám však jasne dve veci: Zvrchovaným sudcom nie je a nebude nikto iný než Syn človeka, Ježiš, ten ktorý sa stal bratom všetkých ľudí a za všetkých obetoval svoj život. Meradlom podľa ktorého sa bude hodnotiť sú skutky lásky. Pravosť a úprimnosť našej viery sa pozná na maličkostiach, ktoré nepovažujeme za dôležité, na skutkoch milosrdenstva, ktoré nekonáme vedome či s úmyslom, aby sme si zaslúžili večnú odmenu, ale ktoré sa sú dôsledkom ozajstnej viery, skutočného poznania Ježiša Krista. V apoštolskom vyznaní hovoríme: „ Verím v JK“....., ... „ktorý príde súdiť živých i mŕtvych.“ Je to radostné vyznanie, ktoré znamená, že najvyšším sudcom nášho života a našich skutkov nie je nikto iný než Pán Ježiš Kristus. Nebude nás súdiť žiaden človek, žiadny ľudský súd. Na to ako to s nami dopadne nebudú mať vplyv ani naši priatelia ani nepriatelia. Dôležité nebude ani to, čo si sami dnes o sebe myslíme. Súdiť nás bude Ježiš Kristus, ten , ktorý prišiel na tento svet ako chudobné dieťa v Betleheme, ktorý kvôli nám trpel, bol ukrižovaný, vstal z mŕtvych, aby nad nami smrť nemala posledné rozhodujúce slovo. Ako a podľa čoho nás teda bude súdiť? O tom nám hovorí náš dnešný prečítaný text.

Nastane konečné rozdelenie.

Bratia a sestry, keď Pán Ježiš opäť príde, nebude už neznámy a nenápadný. Príde s veľkou slávou, sprevádzaný anjelmi, ako prichádza kráľ v sprievode dvoranov, aby sa ujal vlády. Zasadne na trón. Všetky národy sa pred Ním zhromaždia ako Jemu poddané. A On začne súdiť. Rozdelí ich a to sme už veľakrát počuli- napravo a naľavo od Jeho trónu. Ako pastieri rozdeľovali pred večer stádo, ktoré sa celý deň páslo spolu: na jednu stranu ovce, na druhú stranu kozlov- práve tak Pán Ježiš postaví každého človeka na jednu alebo druhú stranu. Pravda, svetlo a cnosť musí raz konečne zvíťaziť- a klamstvo, hriech, tma musí dostať svoju odplatu. Jedni teda do života večného, druhý do večného trápenia. Žiadna tretia možnosť nie je. Potom vynesie rozsudok. Tým na svojej pravej strane povie: „ Podďte požehnaní môjho Otca, ujmite sa kráľovstva, ktoré je pre vás pripravené od založenia sveta. Budete sa v ňom spolu so mnou radovať, pretože ste mi pomáhali kedykoľvek mi bolo zle. Keď som bol hladný- dali ste mi jesť, keď som bol smädný dali ste mi piť, keď som bol na cestách- prichýli ste ma, keď som bol nahý- obliekli ste ma, keď som bol nemocný, navštívili ste ma a prišli ste za mnou i do väzenia.

Čo však bude s tými po Jeho ľavici, čo budú počuť oni? S hriechom máme všetci skúsenosť, lebo hriešnika počujeme i cítime. Násilie, rôzne druhy závislostí, klamstvá, podvody, smilstvá, cudzoložstvá, rozpad rodín, ľahostajnosť z ktorej nám niekedy behá po chrbte mráz- tieto i iné sa šíria rýchlo a všade ako infekcia.

Viete, bratia a sestry, čo im povie Pán? Týmto Pán povie: Odídte odo mňa, vy prekliati, do večného trápenia. To znamená, pre vás u mňa niet miesta, pretože ste videli ako trpím hladom, smädom, aký som bol nemocný a ako trpím vo väzení, ale nič ste pre mňa neurobili.

Veríme tomu, že aj my sa budeme zodpovedať pred Pánom? Uvedomujeme si to jasne, rozmyšľame nad tým?

Práve, keď si uvedomím, potom viem- že nie je jedno ako žijem, ako konám, ako sa správam, ako vediem svoju rodinu- ku komu privádzam svoje deti, a práve to kam privádzam svoje deti- táto otázka zamestnáva moju myseľ posledné obdobie dosť intenzívne- pod tým označením moje myslím na všetky deti, kde je problém, že nám nezáleží- áno, nezáleží, lebo ak by nám záležalo situácia by bola iná- že nám nezáleží kam- ku komu ich privádzam- načo im bude všetko to poznanie, keď nebudú mať lásku k Bohu, keď ich ja nepošlem tam, kde sa tá láska zvestuje a kde je pre ne prichystaný adekvátny program, výsledok vidíme na každom kroku- kam potom smeruje môj život a kam smerujem tých, ktorých mi Boh zveril.

Každý jeden z nás bol stvorený, aby žil večne blahoslavené. Človek teda nemal okúsiť telesnú smrť, no zhrešil a tým zabil svoje telo i svojho ducha. Odplata za hriech je smrť. Telesná smrť je: prach si a v prach sa obrátiš. A duchovná, tá nás akosi netrápi, no mala by! Vzďaľovanie sa a ľahostajnosť vo vzťahu k Bohu, začína útekom pred Jeho tváre v prospech hriechu. My však, bratia a sestry, chceme byť podobný Bohu, a tak sa od nás požaduje, aby sme žili sväto- svätosť má byť mojím každodenným cieľom, má z nás vyžarovať, máme ju rozširovať na všetky strany? Kto z nás tak žije? Ideme za tým jediný správnym cieľom? Po ktorej ceste kráčam? Pohodlnejšia, širšia cesta sa javí ako útek od Boha, no Boh nás z nej volá: Odhodte od seba všetky priestupky, ktorých ste sa dopúšťali a vytvorte si nové srdce a nového ducha./Ez 18,31/. Povieme si: veď počujeme. Počujeme, možno nám tieto slová znejú i príjemne, no nekonáme tak. Ježiš Kristus nás sám učí ako dobre a sväto žiť, svojou krvou a smrťou nás vykupuje z moci diabla, dáva nám svojho Ducha, tvorí nové srdce. Len vierou v Neho môžeme sväto žiť. Keď Ježišovi na nás tak záleží, keď toľko vykonal a stále koná pre naše spasenie- máme sa my pohodlne usadiť a čakať? Alebo máme i my niečo konať? Pán Ježiš sa ponížil- opustil Otcovu slávu, bol ukrižovaný za nás, pre nás, nemáme sa aj my zaprieť a nieť svoj kríž pre Neho. Neklamme sa stále, že žatva nebude. Bude. Čas posledného súdu príde a ten súd bude nielen všeobecný, spravodlivý, ale aj večný platný. Mnohí budú veľmi prekvapení. Tí na pravej strane povedia: „ Ale Pane, my si vôbec nespomíname, že by sme ťa niekedy stretli a dali jedlo, nápoj či šaty, alebo že by sme ťa navštívili v nemoci či vo väzení. Pán- Sudca im povie: Čokoľvek ste učinili jednému z mojich najmenších nepatrných bratov, mne ste učinili. V tom je asi to najväčšie prekvapenie Kristovho súdu, že tých, ktorých prijme do svojho kráľovstva, nevyberie podľa toho ako sa kto dokázal vyhnúť hriechom, alebo ako kto usilovne chodil na SB, ani podľa toho kto ako spieva, alebo koľko sa modlí.

ROZHODUJÚCE je ako sa kto od Ježiša naučil milovať. Ježiš je sám plný lásky. Stal sa z lásky človekom, pre lásku znášal posmech, ľahostajnosť i nenávisť, strpel i bičovanie, potupnú smrť- aby pomohol hriešnym, previnilcom, bezmocným úbohým, nám ľuďom. Ľutoval a nepohrdal, ale miluje, stal sa bratom a záchrancom aj toho najmenšieho. Kto v Ježiša uveril a kto sám na sebe poznal, pocítil Jeho lásku, ten je ňou i naplnený. Potom keď stretne človeka v núdzi či nešťastí, vidí v ňom brata za ktorého sa Ježiš obetoval. Nedíva sa na trápenie ľahostajne, jeho viera sa prejaví činná v láske.

Tí na pravici sa čudovali, že sú pochválení za niečo čo im v konaní pripadalo ako samozrejmé. Veď prijali od Pána toľko dobrodení, akoby sa o ne nerozdelili s núdznyimi? Ale asi ešte viac prekvapení boli tí na ľavici- na ľavej strane trónu. Neboli si vedomí žiadnej viny. Aj oni sa pýtali: Pane, kedy sme Ťa videli hladného a smädného, bez strechy nad hlavou, nemocného alebo vo väzení a neposlúžili sme Ti ? A počuli odpoveď: Čokoľvek ste neučinili jednému z týchto najmenších ani mne ste neučinili. A to je hrozné posúdenie. Nepomohlo im ani to, že Ježiša nazvali Pánom. V skutočnosti Ho nepoznali a nerozumeli mu, nič sa od Neho nenaučili. Možno sa i horlivo starali o svoje spasenie a veľa o tom premýšľali, ako by sa páčili Bohu, ale pre blížneho v jeho potrebách- núdzi, či trápení, oči nemali. Nepochopili, že ten najvyšší Pán je zajedno s tými, ktorých oni považovali za bezvýznamných a nepatrných, že Ho bolia ich bolesti a pália ich krivdy. Zle by sme však rozumeli Ježišovmu podobenstvu, keby sme si teraz povedali: Konečne sme dostali návod ako sa

dostaneme do neba. Budeme ku každému dobrí, láskaví, budeme všetkým pomáhať a Pán Boh nám to odplatí. To, by nebola tá láska, ktorú Pán hľadá pri svojich služobníkoch, ale sebecko a vypočítavosť. On otvára svoje kráľovstvo tým, ktorí na Božie milosrdenstvo odpovedajú svojim vlastným milosrdným konaním a potom úprimne a pokorne žasnú, že práve im Boh pripravil svoje kráľovstvo. Amen.